

ЗМІСТ

Передмова	9
Вітальні слова	15
<i>Богдан Галайко</i> , директор Науково-дослідного інституту українознавства	16
<i>Максим Стріха</i> , заступник Міністра освіти і науки України	21
<i>Володимир Тиліщак</i> , заступник голови Українського інституту національної пам'яті	22
<i>Стефан Романів</i> , голова Проводу ОУН (б)	25
<i>Ярослав Дума</i> , тереновий Провідник ОУН (б) в Австралії	29
<i>Богдан Червак</i> , голова ОУН	30
<i>Олег Тягнибок</i> , голова Всеукраїнського об'єднання «Свобода»	35
Досвід боротьби українських націоналістів за державність у XX столітті: ідеї та практики	39

Олександр Сич

Український націоналізм: підсумки і перспективи 41

Петро Іванишин

Концепція національної революції в політичній
філософії Степана Бандери 57

Віктор Рог

Концепція української державності в програмових
документах ОУН 71

Іван Патриляк

Акт 30 червня 1941 р.: плани ініціаторів
та історичні реалії 85

Василь Деревінський

Формування основ адміністративного устрою
та місцевого самоврядування Української держави
на період національно-визвольної війни
в інструктивних матеріалах ОУН(б) та УПА 129

Микола Посівнич

Організаційні, суспільні і воєнні аспекти
«Будови держави від першого села»
в державотворчих концепціях ОУН. 139

Олег Баган

Актуальність державницьких націоналістичних концепцій
у творчості Дмитра Мирона «Максима Орлика» 151

Олександр Ситник

Донцовська візія національно-визвольних змагань
у контексті російсько-української війни 2014-2016 років . . 169

Павло Гай-Нижник

Визначення із національно-державною символікою
в ОУН(б) та установлення її організаційних емблеми,
прапора та гасел 183

Юрій Щур

Східні українські землі в політиці ОУН у 1929-1939 роках . . 201

Григорій Рій

Соціально-політичний портрет членів Українського
Державного Правління 219

Ярослав Сватко

Бандерівський план розвалу СРСР та його реалізація . . 227

Українська держава III тисячоліття:

візія націоналістів 233

Юрій Сиротюк

Надійна бандерівщина чи наївне обоамфіліство. 235

Юрій Михальчишин

Теоретико-методологічні тези до проблематики
позиціонування політичного націоналізму
на сучасному етапі. 255

Сергій Здіорук

Нейтралізація загроз «русского мира» і московського
патріархату в контексті зміцнення національної
безпеки Української Держави. 263

Ігор Загребельний

Станово-професійна організація населення
і державний лад 281

Юрій Олійник

Турецько-кавказький вектор політики України
в контексті балто-чорноморської дуги. 291

Андрій Ілленко

Українська державність: національна
чи постколоніальна 299

Андрій Мохник

Боротьба українського та креольського проєктів 303

Дмитро Савченко

Пасіонарії проти бюрократів 307

Українська ідентичність і виклики сьогодення 311

Ірина Фаріон

Дно мови 313

Ростислав Мартинюк

Слава Україні, або Хто такі «російськомовні бандерівці» та їх вплив на Україну 327

Юрій Ноєвий

До альтернатив лібералізму 343

В'ячеслав Гнатюк

Вплив майданів 2004 і 2013-14 років на розвиток національної та громадянської самосвідомості українського народу 353

Михайло Гордієнко

Цінності Майдану як складова модерного націогенезу . . . 359

Іван Фацинець

Складові української ідентичності, як критерії побудови держави 369

Віталій Нечеса

До питання розвитку ідеологічних позицій українського націоналізму після Революції Гідності . . . 375

Петро Захарченко

Анексія українського Криму з погляду міжнародного права 383

Передмова

*Нам не можуть імпонувати малі армії,
малі концепції й малі люди.
Творити мусимо велике й захоплююче,
відповідно до нашого історичного призначення.
Перемога наша в руках Бога,
але геройство наше в наших руках.*

Полковник Михайло Колодзінський

Першого лютого 2014 року, за два тижні до кривавої розв'язки Революції Гідності, у Колонній залі революційної Київради відбулися Перші Бандерівські читання. Бандерівські читання стали не лише відповіддю на шалену бандерофобію опонентів Майдану та частини майданного керівництва, а передусім спробою визначити найефективніший зміст та форми революції, її кінцеву мету. Мотто Перших Бандерівських читань була праця Степана Бандери «Українська національна революція, а не тільки протирежимний резистанц».

Ми проводили Бандерівські читання, бо розуміли, що Бандера як неперевершений теоретик і практик Національної Революції міг дати революції необхідне ідеологічне на-

повнення. Революції як докорінної зміни системи, здобуття повновладдя нації, а не сліпого бунту і не ширми, за якою одні держиморди змінюють інших.

На Майдані Бандера був символом, що скріплював колективну ідентичність під час Революції Гідності та надавав ідеологічні та організаційні перспективи протесту.

Уже тоді українська нація інстинктивно шукала опертя в українському націоналізмі. Напередодні Революції Гідності і під час війни смолоскипні ходи на честь народження Степана Бандери без жодної підтримки з боку влади стихійно проходили в усіх куточках країни. Свято 14 жовтня — Дня заснування Української Повстанської Армії — стало наймасовішим традиційним щорічним публічним заходом у країні.

Натомість верхівка опозиції, а нині — верхівка Української держави, окрім зовнішнього перебрання націоналістичної риторики, зокрема вітання «Слава Україні!», остереігається підйому націоналізму серед українських мас, не розуміючи суті націоналістичної концепції та не знаючи її головних ідей, хаотично шукає зовнішніх концепцій для вирішення унікально української ситуації.

Тому маємо дивну ситуацію в країні. Бандера і Шухевич є орієнтирами і мірилом для українських воїнів на фронті, волонтерів, активної пасіонарної частини суспільства. А водночас керівництво держави знову, як чорт ладану, боїться націоналізму і орієнтується виключно на зовнішню допомогу.

Другі Бандерівські читання із темою «Якою має бути Українська Самостійна Соборна Держава в XXI столітті та «питання Москви»», що проходили в стінах Інституту українознавства у лютому 2015 року, мали на меті пояснити суспільству, що без здобуття УССД — повновладдя української нації на своїй землі, без побудови національної держави неможливо дати відповідь на постійну загрозу Москви. І це питання теж глибоко теоретично пропрацьовано українськими націоналістами.